

Call no: B. (NS)H392
Author: Kazis, Yisrael Gedalyah ben Mosheh.
Title: Zeh seder ha-pragmatikah asher hiskimu ... anshe ha- vaad
... mi-Mantovah ... she-yimashek bead shesh shanim
ha-baot ... 1765 ... ve-sofan ... 1771 ...

כותר: זה סדר ה pragmatikah אשר הסכימו ... אנשי הוועד ... ממנטובה ...
שימשך בעד שש שנים הבאות ... תשסה ... וסופם ... אלף תשעא ...

Imprint: [Mantua : s.n., 5525 i.e. 1765]

Collation: 1 broadside : ill. (middle design) ; 57 x 41 cm.

הערות: סוג הגלילון: חוקי צנע. מקומות: מנטובה, מנטובאנו.

Subject: Sumptuary laws (Jewish law).
Sumptuary laws - Italy - Mantua.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הוותק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ההסדר היפרונטיקא אשר האסכט טע אנטז' אווער דהילוי טמאנאבה. זה שטמאנז' כעד עש' שנייט האבאות על רוחיתו בזום אל להוציא טראז' אוושא למןינט ווועפם
בזום איזזן להוציא פבראוץ אלט' רחשעא למןינט

באדיט הטר ונגישות נחש וכפירותו הטענו והסבירו שכל מה שעבור ח' במודע על איזה פולט מפרטיו חמי יטד יחשכ לטענה אלטאות טנלי שונרו עלי' ולא תחיה אחריה לנדו'ו כי אם כוונתו
בלי בני דמי' יא' והשומת ישכו בטח ישא ברכה מאט' וצדקה מלאה ישע' וכל אשר יפנה ישוכן:

וזאתה הינה הדברים אשר מלאה במללה נקראו בפניהם והסבירו על פי הבהירוט אצ'זוני והרוב כנהוג:

חשבנו זדנו וושבה רגינו לצא בקבי וקנית אטו כל גולה עשי לך לבתי רום לבנו כי רוא כי אולח יד ואפס עזר ועומכ' הלא עניינו לנכח מצב עסקנו יבתו' ולמה זה הכל נהבל ללבוש בנו מליפס ולא לעו יאותו ואין את יטלים עלילות במעלות הנאה ובנורל לבב כי בעוני גליינו טארצנו ויל טה נשענו להרבות בהוצאות אשר לא כן אט אפס נקי ונרד פלאים' ומה לנו ועי מה נטהח להפר עאת אבינו הוון אשר אמר לבנו לתרוא וכל שנן להראות מה שאון בנו ולא דבר ריק הוא כי באמת ואמונה יודל ישראל מאוננתה חרפחנו בקהל רב ואין נטהר מנגד עני כל אשרukan לעשן עשה והשר בעני אהוב אדם ולהשכיל להחט לבני קהלו יצוי' כי יהה שפלה תא לישראל' המכטנו כל אשר יתבא לפניו בס' ז' יהו נאזרנו וטעשנו לרצון לפני מלכו של עולם אכיד

חס חחת הבנדירות העליונים ואיש פאר שידאו חוויה הותרי וכן הותרי הפטורי של הבנרים פבל טון דראפ או גנד צבעו כען סקראלטו או סאליא סקראלטורה וכרכטה. חוץ מהסקראלטו טפס: אך הפטורי של נולטים או טאכארו בלאז נאטרו איניגיט טמבראלאטו וקורטיזו;

וחב הון בנדנות ומיינו הבלתי או שעה וכל שיש רכבר שיצלה על הרעה להדרין. וטלבך לאלו שיצאו מן הכלל כאוון הנ'ל לא יוכלו להדרין להן הן בימייס שקורס הטילהן לאחוריים רכבר קטען או גדול לאם ולא שם אחר מכבני ביחס ולא בשום אונטה ועילה שבזולם. אוננס אוכ חילודת בתו או אהוזו של הסנוך יוכלו להוטסף איש כתנתן ידו אפילו כוות המילה חותר להן. אך אמר היה להן לנטאת קולא'נה של פגניות וכון הטריטיש עם הספריט'יטלו מאגנים טובות וטרגליות. כי רך חיילנה הגיטים בלכתן חזיה. להתקשט ולטארט על צואירון כי אם טלשלת אחת או יהה קורדי'ון של ובה או אינגרא'נשי עם קרטו ורב צפנויות או פסטני' עב והב או חוט אחר או שניט טל פגניות ינס טורטי'לי.וני טל פגניות חותר להן. ואוכ פאלח הימקר להה'ה. או הטריט'יטלו לברו או חספרי'יטלו לברו. וכהגן' איזוח הויא לברו אל אונאריבו טבלי' חכאיט

ב' יומם פורדים כבוי לקיים מטבח ומשלחו לנשות הנס כי מנות שתית בטשטע עכ"ז מוחרי היה לא כל בעל הבית לשולח שלטה רודרגנות. אך לא יוסף עלייהם בשום פנים. אמנס ברודרגנות המטה להחים לבעל תורה לא נתנה קצבה כי איש איש כשר תשיג ידו. והחנן והכללה הביב זה לא יכולו להדרין וזה לזרע טרנרגנות או דרכך אחד מכל מאנל איש יאנל פינונ'יה אל נאסייר איסור נמור מכל טין שידייו. והותרו הפני טינני מאויוה תנשיה הייחודי מהטנים הפסלים: הנוטוב'יאנו מפייז'וג טינו שחידיגת חובלגנה להשים. ובלבך שלש יהית טון הרברטים גאנסרים ולא יהיה עליך פון הרברטים גאנסרים. אבל

לא חוכלנה להשים עליה שיטוף*. וכטו כו לא תוכלנה לטעות על ראשן או על חיקם או על ורעותיהם שוב אחר טשרט
חוכשיטם תזיהה מין שייהו. חוץ תאותן שנחפרשו לטעללה להיתר :

לא חוכלנה הנשיכ לטעות על ראשו פריחיב פנאנק* יולא רצעות טיהוה בהב כקס אוזחכ אבטחן ואב רב נב לא
יעלה עליהם פרחים וציצים הן טעהה הארץה. ורק יצאו מן הכלל פריחיב וציציב טעטהו אומן

מחול הנקרא פ'טשא שכנו מתקנים האנשיים עפּ הנשים נאסר בכל מקומות ובכל זמן אפילו אחרי תשלושה פרגמאטיקה כספּ א' והבּ הונצחן רע ומרגליות ואכנים טובות או פּוטולות: וזה וזר רצוי להוציאו מן הכלל ולטשו מעד החיתר טיבולו לסתום על ראשון חבור א' ולא שניים של אצ'י' ופריח' נקדחת בלעו פּלמי'נה בחנאי טלא יטבא בחוכה שמאן דרב מסוף יונז'ה בוטאנ או פּרניליות ואכניות אם טיבות חגה או פּוטולות: וגם עליון היינו על חיקון מצר. אחר של הפּויר'נה תהייננה רטאוח לסתום אנדרה את הנקראות בלעו בוק'יטו פּטרחים או ציצים טעסה אומן מאיה טין שיעטה ובילד טלא יודה ולא יטאמו שום דבר מהגאנדר לפעלה. ולא פּקס' זוחב כרע כטוב ולא פּיז'ו המפט הוא אם רב ולוד פּל הנשאות בלבד יחול אמר יעקב לבניו למלה תחראו:

איסור לתגלו כי נטול חסorzות כל ימי טחן שיזוכין בכית וכחין. הגאנס ליל השידוכים ומחהנו והנטואות כל אכפתי הוחפה יצאו מן הכלל במת שנגע בפרחים בלבד וזהו הנטואות כל סין שיזוון חוץ מטענה שככה.

יכול ה策 הטרו שתהינה לא יהו טשולטויות יותר מבריעת אמה. ועורנו לחתור הפירני-טינטו של פ' צ'ילג חוכלה במאצאות קי'וו'ז דחת מנינ'ג'ני וט'רנה ק'ול'וט החלק יותר מטשלטים ציק'ני וכל רפוחת הרוי והטוכה: מנג'יסטן של האליחות והחוורדים יכולו לעשותם כלל מה שרצו. וככל שיפרו מארנסט הנטושה להנישם נזרכים בכימ אהדר כל' צופ' יומי טפוני טראיות העיון:

נarrow נכו^תת הינו פירוקה יזהרו שתיהיה מפלה מפוזצת בלהתי קשטים. אך היכי זהותך בה ועל רבר האבק שאוי אפстр על פזון השעור. כל בעל גוף יוחש מפני הרואים ולבבו יבין כטה נרולה הקנהה הפטיבאה לידי שנגא. אפстр נכו^תת כדרך מגורי בLOORות גאטרא להגטרי. זהה כלבר הוחר בגעודם פחותים מכאן עשר אפストל רשותו של לא להטיק עליזמן החוץ להאריך טרך הכלו^תת יעוז והכטזן בכלל האיכור כהה יוזקם שיטיגיס למלוך סאר ראש רשותך. אך יהוחו של לא יהוח כסק ולא יהוח איזו^ת עד להלבסטך. וושׂען אלה אנטיבט שאי יורי כהה יוזקם שיטיגיס למלוך סאר ראש רשותך.

א **הנִשְׁתַּחֲוָת** בֵּין נְשֹׂאות בְּצִדְקוֹת מִכְלֹות וְבֵין הַזָּהָרָה בְּצִדְקוֹת כְּדוּבֶת הַגְּנַסְתָּן
בְּלֹא אִינְגְּדוֹלָוּ אַרְיךָ ; וְהַשְׁמַנְתָּה אָתוֹ בְּאוֹפָן שְׁכָל רְאֹזְן יְהִיָּה מִכְסָה . וְלֹכַד לֹא תָּכֻלָּה לְתַחְזֹב אָתוּוּ בְּאַמְצָע הַרָּאשָׁ
וְתַחְזֹב כְּדָרְכִים הַבְּלִילָה בְּנֵן דְּהַצְּרוּי הַגְּנוּלָה בְּנֵן מְחַצְּרוֹנוּ . אַךְ בְּכָל שָׂעַר הַמְּבוֹא וְהַחֲצִיר
הַגָּם תְּחַצְּאָה אַחֲרֵי עַכְרָר שָׁעה רַאשִׁינָה כָּנְלָל . אַךְ טֹהָה הַחוּבוֹת כְּבָנָדָר אָטוֹ פְּשִׁיטָס אָטוֹ גְּמַרְגָּמָל
מְהֻנְנָוָא אַרְשִׁיוֹת אֵי בָּרוּךְ מְשֻׁנָּוָא בְּלֹא אַשְׁׁוֹב : שְׁלָא וְתַולְעַלְבָוָה הַמִּגְבָּרָל ; וְיָנוּנוּ בָּהָר אֲבוֹב לְהַמְּבוֹא וְהַחֲצִיר גָּלוּ

ביהם ברבות אל פגיהםו לא בקמאות חבר כל ומיטר:

לחוות כי היקון איסור הגואג רודא אינפוא נטש היה סמכב להן הוצאה יתיריה בראוף וחר הנחצז להתריר אותו להן להוועה. אך תיזהרנה הנשים החוטאות אותן לעשות כל אחת לפני גדרה מטרת הגונה וממייצת. ולא בהרכבת פיבוב יוחדר מדראי מפניהם הרואים. ותיזהרנה גם כן הייטיב להתנהן בראשות הלווה ביראת טuib בצעינעא. יען כי טיב מהנדש שתויר לנושאו חזק מן הראו לחזיפא הנכricht לעין כל. יהייך ביר עט' סטוני קהילנו בקרימת רשות עט' הוקי לאטדור אותו גרבן קרבלן. לרבי לזרבו לגשווים חמוי שעריבו מירב הראותם היזהויה להרין.

האנדריאני הטעטלסלות פכלי חנורה אסרוות ההינה להלטין ולא תוכלנה הנשים להטעטלש טפנאל כשבפעים ההיאינה טזיזה בגר שחהינה בין בכית בעת כינופיא בין בחוץ בכל ומן כבתוכלוות הטשורוכיות והגשיאות אין נקי לפולנה אסזרות. ולא תוכלנה להראות בכנר זה אם חנור לא חנורנה אותו על טחניהן. כי או פטור להו ולא גאות אחים גיאוטה בבלבונים אחים בגיטמי המאוחר ובאטמאן אל-ח'יר זעט היבר אגבונצאים ובירוקם מושבבו של חילט-דאש-ה-

הוועזאים מון העיר או הטער ללבכת חוץ מהטננט'זאגנו האגשים הם או נשים : הותר להם הכל בוט צחים וכיבום כוואם .
ונוף לנשיט, היהר השו'רפה אע' , בלבתן חיך טעדט המטנוכאגנו ובתנאנאי שטהיח כלח נאכע שטור וללא
ברקמות פצצאים אחרים :

ח' חן ח' חן שיטה אשה בסנתובה או גלגולותיה תוכל כלותו ללבוש ולהתקשט עצמה בכל מלבושים ותכסיטו, שתרצה כלazon שחתנה עמה בעיר ובבירה ישכנו רגילה. נס אמר בכיתה יעוז טטהו טפורה טפורה. ולתרתו שיטע החתן פהעיר החזרה הראazon והבלות החיזוניות חתנסנה לבני העיר החותם וגלויה. למחרתו של יום כוננה يولיה עליהן תוקף וחומר הפרוגנטקי החותם: יתחננה הנגה בכל טאר גאנטיס:

בניזואן לא יוכל לעשות רק שתי טעויות אחת ביום ואותה בלילה. שבון לא יוכל להטב ייחר רק חמשה עשר גביש טבר החתן ואביו ואחי שניהם ואחיהם גאים. ומבלדר גנס בן אביה הכליה יאחיו ואחיה והם והוריה והנשים לא חתינוה יותר משלוחן טבר ואחותה והוריה ואחותה יכינה בן אחין החתן ושל אביו ושל אמו והאורות שון יצאו מן הכלל כל בני בית של החתן והכלה. וכן בן מט' הרבעים. וכן בן מט' החכם או החבר אשר אליו מניע ההיקף

וכמו שיבוא לפניו יומי שהוא הש"ץ של ה'ב' ה'כ שפתח כלם שם הבעל הבית לא זולת. ובכפירות טל כל פארימי חמשה לאהוב בני הבית והארוחים וקרובים כנ' וארכעה אגשיהם וחתני גשים מן החוץ לפנים חרותות זוכרים אפר ימצאו שנ נישוין בכלה אחת. מותר יהי להסביר בשתי הסעירות הנ' צשרים וחצצ'נשס מלבד האמפוריטים בnal. יונטערה הקאנזה כל ניטזין הנקדחות שלחן החתשה. חמתה דזוקט ולא יותר יסכו עליה מלך רחנן והכללה. ולע

הפרגנט טקף הוא אך צחרי חום גל יומם הגל אם מתחכם יותר יהו בני העיר ויחוויב לקל כל עלייה' חומר יופיטו אפ' אחר עלייהו. ובשידרין לא יכולו לעשתח כי א-צחי פערו-ת כפעירות כפעירות הנוריות של נישואין ולהסביר עליה-ה
הצרים הוה כל עיר שנות פע' הרבניהם נרו לא יוחנן להם רציות להתנהג בתחילת הפלגה. וכל זה יוכן אף אם ילכו מושבו פעמי
הגעון הקצוב עליהם כבל'. וכן יהיה יוופעה בפערות גטילה. בזאת טון הכלל קרובינו אב ואם של הנער הנמלול כבל' והסנדק
אחר פצע ולא ישתחו חוויה בין פעם למפע' ל' יוט רצופין. כי אין-יטובו לאיתמן הראותן וחשובו להחיזונים בתחילת הפלגה:
וហמוה ולנסיהם או טיבקוטן תצננה הפטzie. ומז'רבנים וכו' כבל'. וכבעירה שצוטיס בלילה קורס המילה הנ-גראות
אליה. לא יוכל להסביר כי אם הקרובים הראשוניים נבל' הסוחול והונרך והאוורום. וכל הרביבים אלה יהיו שטרוי טבל

כג האיטורים הנוגאים בפרגמטיים בעניין המלבושים והחכשיטים. נבנויות-אנו ט' יובנו לאנדים ולא לנדים בטברם בכיו'. ולא בצעתם פניות לבית כאחן חזר אז מחרץ לחצר. ואף לה בכלכם פניות לבית כאחן חזר אז מחרץ לחצר. ולא בצעתם פניות לבית כאחן חזר אז מחרץ לחצר. ומכיו' בן לאוחן יש להן בית הנטה סטוק לביתן אז' שיכולות לילך טמה מכלי עבור ברוך כפוזס נאש כל המלבושים של חזינו במלודיה מזיה שם. החטנים אפילו בבית עצמו הכל נארך אט-היאינח שם שמחות או מצחאות טפורסמות וכמו כן לאוחן יש להן בית הנטה סטוק לביתן אז' שיכולות לילך טמה מכלי עבור ברוך כפוזס נאש כל המלבושים ורחכשיטים מכל הפתוח לפעלת:

ט' מישר ויקיימט פטיאן הרבחה'ם: והיה זה אורה לויים שניים' להדר בטלו חסמת אלפיהם קח' מה ליצירתה;